

Sygn. akt I CZ 93/09

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Jan Katner

SSN Barbara Myszka

w sprawie ze skargi K.K.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 stycznia 2008 r., sygn. akt [...]

w sprawie z powództwa K.K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Finansów

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 grudnia 2009 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 28 lipca 2009 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie i odstępuje od obciążenia powoda kosztami
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2009 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę K.K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 23 stycznia 2008 r., jako wniesioną po upływie trzymiesięcznego terminu przewidzianego w art. 407 § 1 k.p.c.

Skarżący w zażaleniu na to postanowienie zarzucił naruszenie art. 407 § 2 k.p.c. polegające na jego błędnej interpretacji.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie powód wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 kwietnia 2007 r., w którym uznano za niezgodny z Konstytucją art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny w zakresie, w jakim ograniczał on dostęp do waloryzacji sądowej zagwarantowanej w art. 358¹ § 3 k.c., w odniesieniu do zobowiązań pieniężnych powstałych przed dniem 30 października 1950 r. wynikających z obligacji emitowanych przez Skarb Państwa. Przepis ten utracił moc z dniem 11 maja 2008 r.

Skarga została wniesiona w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia pełnomocnikowi powoda postanowienia Sądu Najwyższego oddalającego zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej powoda.

Zgodnie z art. 407 § 2 zd. 1 k.p.c., w sytuacji określonej w art. 401¹ k.p.c., skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Dniem wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego jest określony w tym orzeczeniu termin utraty przez akt normatywny mocy obowiązującej.

Odmienny sposób liczenia terminu odnosi się wyłącznie do tych sytuacji, w których w chwili wydania wyroku TK, skarżone orzeczenie nie byłoby jeszcze prawomocne na skutek wniesienia środka odwoławczego, następnie odrzuconego.

Początek biegu terminu z art. 407 k.p.c. rozpoczyna się w takiej sytuacji z chwilą doręczenia postanowienia o odrzuceniu środka odwoławczego, bądź z chwilą ogłoszenia tego postanowienia na posiedzeniu jawnym. Inne zdarzenia nie mają znaczenia dla rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Powyższa zasada nie odnosi się zatem do skargi kasacyjnej, gdyż nie ma ona charakteru środka odwoławczego.

Tylko ubocznie należy zauważyć, że mimo zawiśnięcia skargi kasacyjnej w Sądzie Najwyższym, możliwe jest również wniesienie skargi o wznowienie postępowania w razie uchylecia przez Trybunał Konstytucyjny w międzyczasie aktu normatywnego stanowiącego podstawę wydania skarżonego orzeczenia. Nie ma bowiem przesłanek wykluczających wniesienie skargi o wznowienie postępowania w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

Powód był zatem uprawniony do wniesienia skargi o wznowienie postępowania do dnia 11 sierpnia 2008 r. Wniesienie skargi w dniu 2 czerwca 2009 r. nastąpiło zatem z uchybieniem terminu ustawowego.

Z tych względów zażalenie oddalono (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).